

pravidlo

Je-li stanoviště obsazeno organizátorem, musejí zprávu vyzvednout alespoň dva členové týmu. Na takovém stanovišti může být organizátorem vyžadována tajná fráze, která by měla být týmu známa, nebo úplné znění řešení předcházející šifry.

Byt je už několik hodin naplňován ohlušujícím tichem a věřte mi, je to k nevydržení. Nevím, kolik je hodin, nemám vůbec přesný odhad, vlastně mi na tom ani nesejde, hlavně nějak přetrpět to bezmocné čekání. Abyste mi rozuměli: Je už veřejným tajemstvím, že jsem srab, protože jsem odmítl podpořit svou ženu u porodu.

Pokusím se vám podat stručné shrnutí příběhu posledního dne, i když mám v hlavě totální chaos. Bydlíme v krásném domě v okrese Brno-venkov, ale žena si postavila hlavu, že родit bude ve vysněné a úžasné porodnici, samozřejmě co nejvzdálenější. Prý tomu nerozumím a nedokážu ocenit magické kouzlo prostředí a nabídku služeb v kombinaci s úžasným personálem.

Jaké nečekané překvapení, když to na ni přišlo zrovna v čase dopravní špičky! Porodnice se nachází v okrese Brno-město, v němž se po celé odpoledne tvoří neskutečné zácpy. Má nejdražší si pro náš velký den opravdu nemohla vybrat lepší hvězdnou konstelaci; přitom jsme se už nemohli dočkat, neboť žena o několik dní přenášela.

Teprve když opravdu spěcháte, uvědomíte si, kolik po cestě potkáte semaforů, zpomalovačích retardérů a přechodů pro chodce. Už jsem myslel, že mi manželka porodí na zadním sedadle, když mi pod kola vlítl značně opilý chlápek s umělou protézou. Srážce jsem sice dokázal zabránit, ale ten mamlas vzápětí před cukrárnou upadl do zasklené vitríny s dorty.

Vlastně jenom normální šílenec by takovou cestu autem podstoupil dobrovolně, jenže k nám hromadná doprava skoro nejezdí a sanitka by to neměla o moc jednodušší. Dost nudných detailů z cesty – stihli jsme to, ale hned po prvním vyšetření manželku pro možné komplikace v nemocnici hospitalizovali. Ze slova komplikace na mě šly mdloby, představoval jsem si hned to nejhorší, tak jsem na doktora vykouznil smutný úsměv a zasvěceně přikyvoval. Jako bych zaslechl tichý výkřik zmaru mé ženy, když jsem s rozklepanými koleny a jakoby cizím hlasem oznamoval, že na to nemám a jedu domů.

Jako ve scéně z hororu jsem poraženě odcházel z pokoje kolem postelí obložených přístroji s blikajícími LED diodami a v hlavě jsem měl najednou úplně vymeteno. Připadal jsem si trochu jako dospělé dítě, které odmítlo zodpovědnost a nedokázalo se postavit výzvě čelem.

Mlhavě si vybavuji, že jsem se po cestě domů stavil v obchodě a do papírové igelitky si skládal něco k snědku. Nejsem však zvyklý nakupovat, takže jsem větší polovinu položek nezbytných k přežití koupit zapomněl.

Nezbývá, než vzít zadobře klasikou – hemenexem se šunkou a vejci na řepkovém oleji. Na zítřek zbylo ještě v ledničce včerejší sójové maso a pak už se asi budu ládovat jen suchými rohlíky. Mohl bych si k nim nakrájet nějakou zeleninu jako dekorativní ozdobu, ale raději se noži vyhnu obloukem, abych se v tomhle stavu neporanil.

Ostatně na krátký okamžik mě napadly i zvrhlé myšlenky na sebevraždu, tak zoufale se cítím. Chtěl bych přijít na jiné myšlenky, a sázkou na jistotu by jistě bylo jít se do němoty opít s kamarády. Jenže jako na potvoru nikdo nemůže, asi za mémi zády dospěli k všeobecnému konsensu, že to moje kňourání poslouchat nebudou. Když najednou dochází k vysvobození z tohoto nelidského trápení – volali z porodnice, že hlavní protagonistka dnešního dramatu svou roli zvládla na výbornou, a tak jsem se stal otcem.

Zprávu hledejte v rohu hřiště severně.

*Hospoda proti trudnomyslnosti: **Satanka**, 370 m, 305°, otevřeno v sobotu do 2.00, v neděli zavřeno.*